

مرور ۵ سریال کمدی محمد کاسبی؛

چهره شیرین دهه ۸۰ تلویزیون

■ گروه فرهنگ و هنر – محمد کاسبی از هنرپیشه‌های باسابقه و محبوب سریال‌های کمدی تلویزیون بود که در دهه ۸۰ دوران پر فروغی داشت و با نقش آفرینی‌های شیرین خود جایگاهی ویژه در دل مخاطبان پیدا کرده بود.

ساده‌دل و وطن‌دوست را روایت می‌کرد که علاقه بسیاری به کامیون خود داشت و برای سالم ماندن آن، حتی حاضر نبود با کامیونش به جبهه کمک کند.

«خوش‌رکاب» با محوریت سفرهای بین‌جاده‌ای و دغدغه‌های روزمره این راننده پیش می‌رفت، اما آنچه آن را خاص می‌کرد، حضور صمیمی و شیرین کاسبی بود، تا جایی که کاراکتر «تقی عشقی» به یکی از محبوب‌ترین شخصیت‌های تلویزیونی آن سال‌ها تبدیل شد؛ شخصیتی که در عین طنز، سرشار از احساس مسئولیت و تعلق خاطر به کشورش بود. این سریال را علی شاه‌حامنی کارگردانی کرده بود.

بازگشت دوباره به نقش محبوب در «خوش‌غیرت» مجموعه «خوش‌رکاب» سرآغاز دورهای پرفروغ در کارنامه تلویزیونی این بازیگر بود که به فاصله کمی با سری دوم آن ادامه یافت. این سریال با عنوان «خوش‌غیرت» باز هم به نام کامیون محبوب «تقی عشقی» اشاره داشت که در فصل دوم، آن را با نام جدید «خوش‌غیرت» می‌خواند. او در فصل دوم که در ایام سقوط حکومت صدام می‌گذشت، برای کمک به مردم عراق به این کشور رفت.

هرچند این فصل نتوانست موفقیت سری اول را تکرار کند، اما همچنان به‌عنوان دنباله‌ای قابل قبول و محترم شناخته می‌شود. حضور

محمد کاسبی نیاز یگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون– که در ۷۴ سالگی در گذشت، از جمله هنرمندان باسابقه و تحسین‌شده‌ای بود که با وجود پرکاری در برخی ادوار فعالیت حرفه‌ای، در اغلب آثارش کار خود را با کیفیتی استاندارد عرضه می‌کرد و به همین دلیل آثار درخشان متعددی در کارنامه دارد.

این چهره بی‌حاشیه و خوش‌نام هنر هفتم، هرچند در دهه ۷۰ بیشتر با فیلم‌های سینمایی شناخته شد و جوایزی هم کسب کرد، ولی از دهه ۸۰ به بعد، بیشتر با آثار تلویزیونی‌اش در ذهن‌ها ماند؛ آثاری که گاه در قالب طنز و گاه در فضای جدی، ردپایی از اخلاق‌گرایی و ریشه‌های فرهنگی جامعه ایرانی را در خود داشتند و به بخشی از حافظه جمعی مخاطبان تلویزیون در کشورمان تبدیل شدند.

مروری بر پنج سریال به یادماندنی محمد کاسبی که در سال‌ها فعالیت هنری وی روی آنتن تلویزیون رفتند و خاطره‌ساختند.

«خوش‌رکاب» به یادماندنی در جنگ

اوایل دهه ۸۰ بود که یکی از سریال‌های شاخص محمد کاسبی به آنتن رسید؛ سریالی که هنوز هم در فهرست آثار کارنامه این بازیگر فقیه، صدر را در اختیار می‌گیرد. این سریال کمدی– درام با درون‌مایه دفاع مقدسی که برای اولین بار در نوروز ۸۲ پخش شد، قصه راننده‌ای

گروه فرهنگ و هنر – ابوالفضل صفاری با اشاره به اینکه برای ساخت «گوزن‌های اتوبان» تحقیقات بسیاری داشته، خاطر نشان کرد: تحقیقاتم برای این فیلم را می‌خواهم به کتاب تبدیل کنم.

جدیدترین اثر ابوالفضل صفاری یک اثر اجتماعی است و می‌توان آن را یکی از معلود آثار سینمایی ایران دانست که بخش اعظم قصه آن به موضوع فضای مجازی در بین نسل جوان می‌پردازد. به بهانه اکران «گوزن‌های اتوبان» گفت‌وگویی با ابوالفضل صفاری را در ادامه از نظر می‌گذرانید:

ایده و ساختار «گوزن‌های اتوبان» چگونه شکل گرفت؟

اگر توجه داشته باشید، در کشور ما برعکس اروپا اینستاگرام در فضای مجازی بالاترین مخاطب را دارد و ما با فوران اینفلوئنسر‌ها در این فضا روبرو هستیم. در اینستاگرام با حجم و سیعی از محتواهای مختلف مواجه هستیم که توسط افراد مختلفی در جامعه تولید و منتشر می‌شوند، این موضوع برای من جذاب بود که بخواهم در یک فیلم به آن بپردازم اما به هر حال موضوع خطرناک و لبه تیغی است که می‌توانست فضای فیلم را به سمت متفاوتی ببرد.

با توجه به قیاسی که نسبت به ایران و اروپا داشتید، آیا در اروپا سوغ فضای مجازی در زندگی تا این حد جدی نیست؟

آنچه که در اروپا نسبت به ایران متفاوت است مربوط به پلتفرم فضای مجازی می‌شود و در اروپا بیش از اینستاگرام مردم از فیس‌بوک استفاده می‌کنند و منظور من تفاوت در این مسئله بود. اینستاگرام معمولاً در بین اروپایی‌ها پلتفرمی نیست که مردم عامه چندان آن استفاده کنند؛ هرچند که آمریکا هم برعکس اروپاست و باید بگویم که ایران در دنیا، یکی از کشورهایی است که بیشترین اکانترادر اینستاگرام دارد.

آنچه که «گوزن‌های اتوبان» به آن می‌پردازد محدود به موضوع اینستاگرام و ویژگی‌هایش می‌شود یا کلیت فضای مجازی را مدنظر داشتید؟

«گوزن‌های اتوبان» در واقع فیلمی درباره فضای مجازی نیست، بلکه این فیلم اثری

ابوالفضل صفاری مطرح کرد؛

«گوزن‌های اتوبان» فیلمی درباره زندگی امروز ماست

من و آقای سروش که فیلمنامه اثر را با هم نوشتیم حدود سه سال روی این اثر کار کردیم و اثری کاملاً تحقیقی شده است. در جامعه ما فاصله طبقاتی بسیار زیاد شده، هر لحظه در این جامعه می‌تواند طبقات اقتصادی افراد تغییر کند، با توجه به مشکلات و مسائل اقتصادی موجود در این جامعه، افرادی ممکن است در یک لحظه به طبقات پایین جامعه برند و افرادی از طرقی به طبقات مرفه برسند.

ما به جامعه‌ای دورین به دست تبدیل شده‌ایم و من فکر می‌کنم باید بیشتر درباره این فضا صحبت کنیم و فیلم بسازیم. محدودیت ایجاد کردن برای فضای مجازی که برخی دولت‌ها به آن معتقد هستند هیچ فایده‌ای ندارد. محدود کردن فضای مجازی فاجعه‌آمیز است، به نوعی تبلیغ این فضاست و ما باید بدانیم که فضای مجازی خودش می‌تواند خودش را به مرور زمان اصلاح کند؛ قطعاً وقتی چیزی خوب نباشد حذف می‌شود و کاش بپذیریم که دیگر زمان محدودیت‌ها گذشته و هیچ فایده‌ای ندارد و محدود کردن فقط فرار از مسئولیت است.

کاراکترهای فیلم هم به لحاظ سنی افرادی جوان هستند. آیا این موقعیت را فقط مربوط به جوانان جامعه می‌دانید؟

روشنفکران، اندیشمندان، سیاستمداران و نخبگان ما که بالای ۶۰ سال دارند بانسل زد فاصله تفکری عجیبی دارند. حدود ۷۰ درصد جامعه ما جوان‌ها هستند و این اختلاف تفکری عجیب موجب شکل‌گیری بحران‌های بسیاری در جامعه ما خواهد شد. شاید معضلات فضای مجازی متوجه سنین بالا هم باشد اما مطمئناً نسل جوان اهمیت ویژه‌ای در یک جامعه دارد. فاصله تفکری که به آن اشاره کردم آنقدر زیاد است که اندیشمندان ما معمولاً تحلیل‌هایی که درباره جامعه جوان ما ارائه می‌دهند،

خاطر مسازی در «سه دونگ، سه دونگ» با سیروس گرجستانی در سریال «سه دونگ، سه دونگ» به کارگردانی شاهد احمدلو که در سال ۹۰ پخش شد، زندگیاد محمد کاسبی نقشی نسبتاً کوتاه، اما مهم را ایفا کرد که از جمله نقش‌های متفاوت این بازیگر، به‌شمار می‌آید؛ مردی که به‌تازگی به ایران برگشته و در برابر شخصیت سنتی «نصرت عشقی» (مرحوم سیروس گرجستانی) کاراکتری فرنگ‌رفته و اصطلاحاً مدرن داشت. «سه دونگ سه دونگ» در زمان پخش با استقبال خوبی مواجه بود و نقش زندگیاد کاسبی نیز دیده شد، هرچند به خلاف بعضی آثار دیگر این هنرپیشه پیشکسوت نسبتاً کوتاه بود.

همکاری کرده بود و این بار به عنوان کارگردان، از حضور این هنرمند پیشکسوت بهره برد.

در سریال «سه در چهار» که ماجرای شغل جدید خانواده دو باجناب را روایت می‌کرد، کاسبی بازیگر نقش «رحمان» بوده؛ مردی جدی و کمی بداخلاق اما دلسوز، که در کنار بازیگرانی چون مهرا نرجبی، علی صادقی و مازیار (شهره) لرستانی، ترکیب جالبی ساخته بود. گرچه نقش او خیلی کمدی نبود، اما همین تضاد با دیگر شخصیت‌ها باعث ایجاد موقعیت‌های طنزآمیز جالبی می‌شد که سریال را به یکی از آثار محبوب دهه ۸۰ تبدیل کرد.

اشتباه است.

آیا این فاصله فکری را نمی‌توان یکی از پیامدهای پر رنگ شدن فضای مجازی در زندگی امروز ما دانست؟

فاصله‌ای که امروز بین متولدین دهه ۸۰ و ۹۰ و اندیشمندان و سیاستمداران ما وجود دارد، سال‌های آینده با متولدین ۱۴۰۰ به بعد به شکل وحشتناک‌تری وجود خواهد داشت. فضای فکری که در بین متولدین دهه ۸۰ و ۹۰ وجود دارد به هیچ‌وجه قابل قیاس با متولدین دهه ۶۰، ۷۰ و ۵۰ نیست و این فاصله که به شکلی ناگهانی به وجود آمده به قدری زیاد است که اصلاً فهم نوجوانان و جوانان این نسل برای سیاستمداران ما غیرممکن است و من فکر می‌کنم آن‌ها از این نسل خیلی عقب مانده‌اند. یکی از عوامل این فاصله ناگهانی که از ورود دهه هشتادی‌ها به جامعه پدید آمده، می‌تواند همین فضای مجازی یا فضای رسانه‌ای جدید باشد.

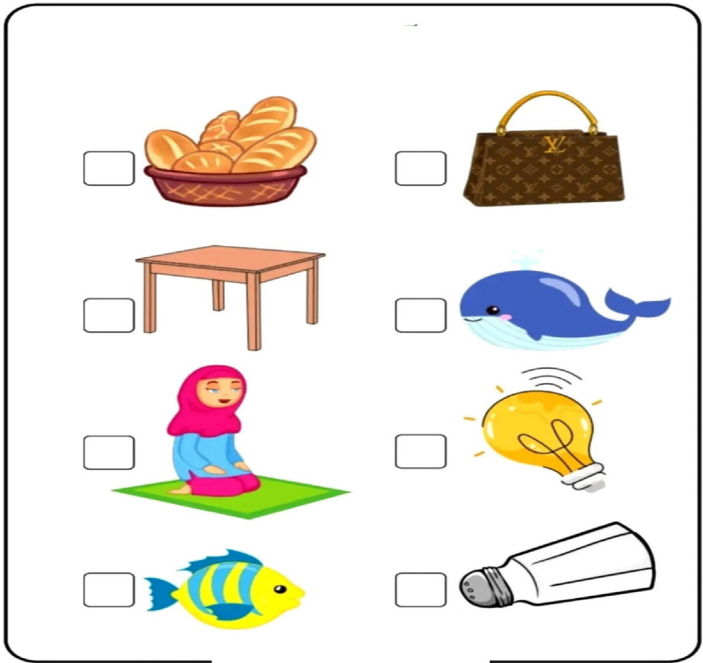
* زیر نظر: زهرا کسائی

ویژه کودک و نوجوان

بچه های جزیره

خط چین ها را کامل کن و پروانه را رنگ بزن

هر تصویری را که با (ن) شروع می شود را علامت بزن

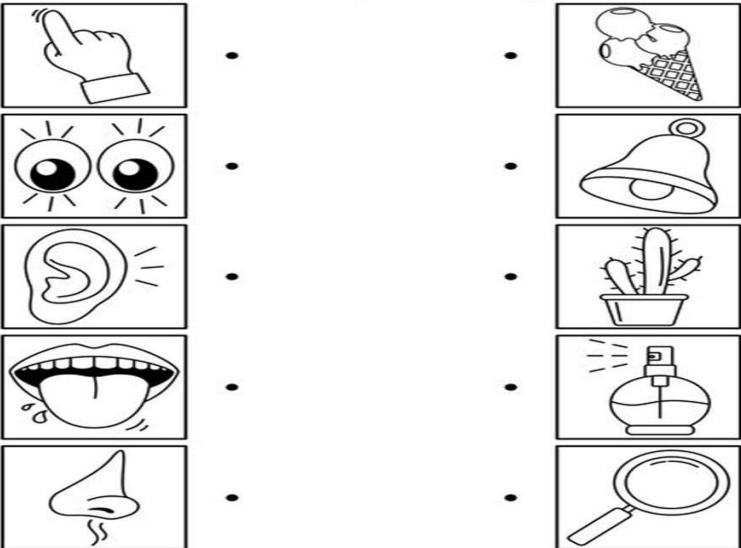

« نیایش »

تصاویر کودکان دلبد خود را می توانید به این شماره ارسال فرمائید .
 ۰۹۰۳۲۲۸۲۵۴۶

شکل های مرتبط را به هم وصل کن

تفاوت دو تصویر را پیدا کن

۴۴۴۲۴۹۶۹
 ۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش

روزنامه